

Italijansko izkrivljanje zgodovine in posledice razdvojenosti narodov

12. 2. 2020 |

Italijanski praznik dneva spomina na eksodus in fojbe, ki je bil leta 2004 sprejet kot oblika dogovora med levico in desnico, da s povojnimi poboji ne bodo razdvajali svojega naroda, obenem pa tudi dali neko zadoščenje istrskim optantom za to, da so popolnoma po nepotrebnem zapustili svoje domove in v skladu s pariško mirovno pogodbo optirali za Italijo, vse bolj spominja na načrtno obliko oživljanja italijanskega »obmejnega« fašizma!

Italija namreč s svojim fašizmom ni razčistila tako kot Nemčija. To pa tudi zato, ker Slovenci in Hrvati zaradi notranje razdvojenosti nismo sposobni, tako kot so enotni Židi, svetu jasno povedati, da smo bili prav mi prva žrtev fašizma in to že 18 let preden so Nemci nad Židi uprizorili kristalno noč. Po Mussolinijevem pozivu k genocidu v Pulju, leta 1920, ni gorel samo Narodni dom v Trstu, ampak desetine slovenskih in hrvaških kulturnih domov, streljali so celo na naše otroke. Pred njihovim terorjem je v Jugoslavijo in čez morja zbežalo več kot 100.000 Primorcev in Istranov. To je bil začetek načrtovanega etnocida in genocida, ki so ga Italijani začeli pospešeno izvajati zlasti po napadu na Jugoslavijo. Nismo torej mi napadli njih, nismo mi začeli z etnocidom in genocidom, kar nam je nedavno očital predsednik Sergio Mattarella ob letošnjem praznovanju dneva spomina na fojbe in eksodus.

Ta njihov pohlep po ozemlju, s katerim so bili takrat okuženi skorajda vsi Italijani, je tudi sprožil razne govorce o »infojbiranju« italijanskih patriotov. Ko so tem dodali še govorce, da so Titovi partizani po osvoboditvi Trsta »infojbirali« tudi četo novozelandskih vojakov, so angleške vojaške oblasti takoj po odhodu naših enot iz Trsta, dobra dva meseca čistile opuščeni premogovnik pri Bazovici. In kaj so potegnili ven? To kar so prej Italijani v uniformah kolaboracionistične Guardie Civice vrgli noter – sedem živih partizanov in njihovih aktivistov, med temi tudi eno dekle. Ob koncu vojne so sami vrgli noter še pet trupel nemških vojakov in več konjskih kadavrov ter razbitin vozov, ki so jih je ob begu iz Trsta zadela zavezniška letala. Iz Trsta so takrat bežali vsi zločinci, tudi najbolj zloglasna Collottijeva banda, ki je imela na vesti več tisoč ljudi. Gaetana Collottija so med begom ujeli italijanski partizani in ga skupaj s sedem mesecev nosečo ljubico na kraju samem, brez sojenja takoj ustrelili, njegovega pomočnika Maria Fabiana pa so ujeli naši partizani in ga v Bazovici, kamor je posebej za njega prišlo vojaško sodišče, obsodili na smrt. Po izvršitvi kazni ga ljudje niso hoteli pokopati na njegovem posvečenem pokopališču, zato so ga vrgli v Šoht, kot ta opuščeni premogovnik imenujejo domačini. In to je vse, vseh teh trinajst trupel, konjske kadavre in razbitine vozov so angleški inženirci tudi potegnili ven, kar je opisano na več desetih dokumentih, ki so shranjeni v osrednjem londonskem arhivu.

Spomenik ali pravi mavzolej na bazoviškem Šohtu pa ni postal spomenik miru, spomina tudi na tiste, ki so jih sami pobili, ampak so ga zabetonirali, da bi v njega skrili laži, ali še huje, da bi na teh lažeh naprej gojili in še razvijali svoj fašizem do nas bivših Ščavov, ki so se osvobodili in kar je najhuje, prav z vstopom v EU postali njim enakovredni. Svoj fašizem razvijajo tudi zato, da bi lahko ponovno uveljavili svojo gosposko vzvišenost. Sedaj hočejo postati žrtve. Na to, da oni niso žrtve, ampak krvniki, jih je te dni opomnila tudi njihova židovska skupnost, ne pa tudi naša država, češ vsi smo česa hudega krivi. Te vojne in 60 milijonov mrtvih ni bilo zaradi nas Slovencev, pa tudi ne zaradi Titovih tisoč ali dva jugoslovanskih komunistov.

Ob teh dejanjih in sedanjih razmerah ni druge rešitve, kot internacionalizacija tega primera, zahteve po izvajanju mirovne pogodbe iz Pariza, saj smo vendar mi del tistega zmagovitega zavezništva, ki je premagala fašizem, oni pa so po tem sporazumu dolžni to spoštovati. Zaveznike je treba opozoriti na izkrivljanje resnice, saj se tiče tudi njih in zahtevati sodni proces proti italijanskim vojnih zločinom, ki ni bil nikoli izpeljan, ob tem pa sodno zahtevati odprtje lažnih fojb.

Smo pač različni zmagovalci v vojni. Italijani ne govorijo o svojih zločinih, ki so jih počeli med vojno, pa tudi ne o tistih njihovih vojakih, ki so umirali na afriških bojiščih in tudi zavezniških taboriščih ob osvobajanju Italije. Pa so in to množično! Celo na tržaškem je zaradi zavezniškega bombardiranja med vojno umrlo okrog 800 ljudi. Zakaj tem še niso postavili niti ene male spominske plošče? Bo kdaj postavljena plošča dvema ubitima in dvajsetim ranjenim demonstrantom za priključitev k Jugoslaviji v Škedenju ali Ščedni, kot se je nekoč imenovala slovenska ribiška vas, ki je prerasla v del Trsta? Bo kdaj postavljena vsaj kakšna tabla ali smerokaz s tem slovenskim imenom?

Bojim se, da se bodo naši politiki šli prej klanjat Foibi di Basovizza, kot pa bodo v Trstu stale table s starimi slovenskimi imeni ulic. Se bo kdaj ta italijanski praznik spomina spremenil v dan opomina na grozote, ki so jih oni sami počeli drugim?

Slovenskim politikom, ki bi morali reagirati na naraščajoči fašizem v soseščini, ki se že preliva na našo stran pa apel: Čas je, da odločno pokažete svoj odnos do polpretekle zgodovine in evropske skupnosti, ki temelji na antifašističnih vrednotah!

Marijan Križman
Predsednik
ZZB NOB Slovenije

Celotno izjavo si lahko preberete [tukaj](#).